

CASAL DE JUBILATS DE SALT

la farga

/ ANY VII • N.º 64 • FEBRER 1985

**EL TALLERET:
DE SALT
I FENT TEATRE**

Les organitzacions dedicades a la difusió de teatre infantil que tenen clarament el suport del Departament són «Cavall Fort» i «Rialles». Ambdues es destaquen, no només per la seva tasca en la programació de representacions infantils en català, sinó, sobretot en el cas de «Cavall Fort», per l'especial atenció que presta a les obres de text i de textos d'autors catalans contemporanis.

I cal destacar, en aquesta línia, que aquest any aquestes organitzacions, amb el suport del Departament, han convocat (i concedit fa uns dies) el primer concurs d'obres de teatre per a nois i noies, en els dos vessants de text i muntatge.

A nivell escolar, el Servei de Teatre ha prestat especial atenció a dos projectes. Un sorgeix a Barcelona i s'estén per unes cinquanta localitats de Catalunya; es tracta de l'anomenat «Teatre a l'Escola», que organitza al llarg de tot el curs un conjunt de representacions exclusivament dedicades als nivells d'EGB i que tenen lloc, normalment, en locals teatrals. L'altre es refereix a les comarques gironines, afecta un gran nombre d'Instituts de BUPC i de FP, i és a càrrec dels dos grups més solventes de Girona: el TEI de Sant Marçal i el Talleret de Salt.

Finalment, i atenent a la importància que en algunes zones de Catalunya té el teatre d'aficionats, el Servei de Teatre ha posat a disposició de tots els grups, en la seu dels seus respectius Serveis Territorials, gairebé la totalitat de textos teatrals en català existents (tant d'autors catalans com traduccions) perquè aquests grups tinguin a l'abast un catàleg prou extens de possibilitats de muntatges.

Després dels assajos, aquesta és la situació en què es troben els membres del Talleret. Abaltats, fumen i esperen unes solvents com que no arriben. «Què ajuda al teatre? Qui els treu aquesta nyonya?»

La innocència, el 'moustache', la cantidosa... Totes les coses que en Janot Carbonell no es pot estar de dir amb aquesta corona de bomber arrepentit.

Tot això és mentida, eh? En realitat, el teatre és una enganyifa. En Xicu Masó beu aigua del Carme i en Guillem Tribes, net descremada. O no?

Al món escanyolit que la cultura feta a Girona s'hi ha manl'estat un grup de teatre, el Talleret, amb la força d'un cavall sicília.

D'entrada cal afirmar que amb «ESTRUCOS D'ESCENARI», hem assistit no només a la consolidació definitiva d'un grup, el Talleret sinó, a la representació del muntatge més ambiciós i agosarat que el teatre gironí ha creat des de fa molts anys.

Aquesta mena d'esforços i realitzacions, marginals des de tants punts de vista, hauran de substituir, temps a venir, les estaltes de l'alfar eternament gris de la cultura gironina.

ANTONI PUIGVERT i ROMAGUERA (Punt*Diari)

des de platea (notes de teatre)

TALLERET, F.C.

Era la seva hora. El moment tobia com la primavera prodigiosa que arriba a M^{ra} Antonia, vana ja com ara, amb l'esperança, una espònja absorbidora, plena i còncava. En els seus braços, però, el teatre ha buscat, que trobés en la paciència de l'expectador més estrany. No hi ha però una estranyesa: un drama, agradable, delirant i amb una mesura admesa i refinada en un intercanvi que fa fàcil, l'expectació es encarregar els actors i el públic i el mateix espectador. I així en can que no aferossos les dures hores, més aburridors que recordo en molt de temps.

Els «Músics», directors i cantants, tenen la línia, i una saviesa d'actuar la classificació del Còctel. Seguint en un treball i sense voler parlar de caràcter, em sembla que el TALLERET DE SALT arriba, com a mínim, a jugar FLUÏDA. Té la gràcia i l'èmfasi, d'una feina disciplinada, bona i activa que es relaciona a funció amb un parell de muntatges i suspenses, a un «misteri» escanyat i puntual. És un moment d'una bona, la feina de pensar i elaborar i el terme de les dures hores, modificacions i atencions i adaptacions a les seves necessitats. El treballar sobre els demés elements de producció, l'artística i el tècnica a guanyar i perdre. Tant la tranquil·litat que s'apropia saber que s'està fent un treball responsable, responsable de l'aportació, ha anat pujant i abastant, fins a arribar a ser una visió a l'extrem dels equips musicals.

La Rial Socia, ni més ni menys. Pot prestat el seu del l'aportació per estar en un moment important i al seu moment. El Talleret de Salt i comença amb pocs recursos del teatre contemporani, Avui, i així poden mostrar la seva maduresa i la seva capacitat de créixer per ell mateix. «L'acte de l'actant», és la feina que produïa i té la característica del grup talleret i una tènue aproximació que s'interessa en la necessitat d'abastar i experimentar. El Talleret de Salt, ha venut la seva producció gairebé esperada per W. Shakespeare. És molt de treball, però, en el cas de Salt, aquest «visió» és un projecte de Pineda Duran o de... una nova manera de treballar i exercir les seves habilitats i la capacitat de treballar.

d'«Aquesta» i embadalida la mirada cap a Shakespeare, però poca de peus a terra. Toca la signa del (acte II), l'acte III de l'Oleto i el re-construït, l'actant del muntatge, d'«W. Shakespeare», sembla, «no ha mesurat» que la gent de teatre és gent de teatre car no té referència a la seva estranya que sabem discutir amb problemes per resoldre o per acabar d'embolcar. El mateix material, ten el veu, que Shakespeare va crear.

De qualsevol manera, tot això seria una copula de boies intencions i el muntatge en no s'apropia. Ve'n aquí, però, que la col·lectivitat, el mateix talonari i l'actant damunt de la gent, en tota l'opinió, i el fet promotor d'un muntatge substituït, diversió al personal.

Discurtint amb els seus, inquant al primer i a unes variacions però per arribar a portar a terme, en salt.

Que és l'impressionant!

UNA ALTRE LLIGA...

Ac la coproducció de Teatre de Sant Marçal, amb la representació de les peces curtes de teatre català i d'actors i d'actants de teatre a veure en aquests i en altres sales i espais de teatre com el Poble Nou, El Salt i l'Escola. És un treball pagat que cal veure, no tan sols pel contingut de l'obra catalana i del treball de l'equip que l'envolta. Les dues primeres funcions eren dedicades a en Salt i a en Poble Nou i a l'Escola i al personal i a en Poble Nou (Teatre en l'El) i s'han avaluat per coneguts i desconeguts del mateix, en un àmbit de qualitat i ofertes pel Teatre Experimental Independent.

Només en aquestes espècies, la rda última d'una solució descontentada fins ara en aquestes representacions. A més de les aproximacions, distanciacions i ajustaments, el Ròstic i l'elb sembla tenir el nostre moment de la cultura gironina. Però, què té, el meç no, tan «veterana» i nostàlgica presentia.

Val a dir que, teatralment, la proposta no podia ésser més apassionant i, pel que fa als resultats escènics són del tot positius i se'n demostra la presència d'un grup compacte, capaç d'un treball rigoros i creatiu i amb una interpretació, en general més que correcta.

Un altre aspecte, finalment, és que «ESTRUCOS D'ESCENARI», com tots els productes artístics amb cura i ulls, admet una suggestiva i rica possibilitat de lectures. En aquest cas retenim un aspecte lingüístic — gairebé pigmalionià — d'allò més interessant, donat per la confrontació entre el llenguatge documental, cru i quotidià utilitzat pels actors que es representen i els mateixos i el riquíssim nivell de llengua literària de les traduccions shakespearianes de Josep M. de Sagarra. Només queda dir que la coherència entre repartiment i el joc d'actors i els elements tècnics de vestuari, espai escènic, llum i so, dona idea d'un tot coherent i perfectament treballat.

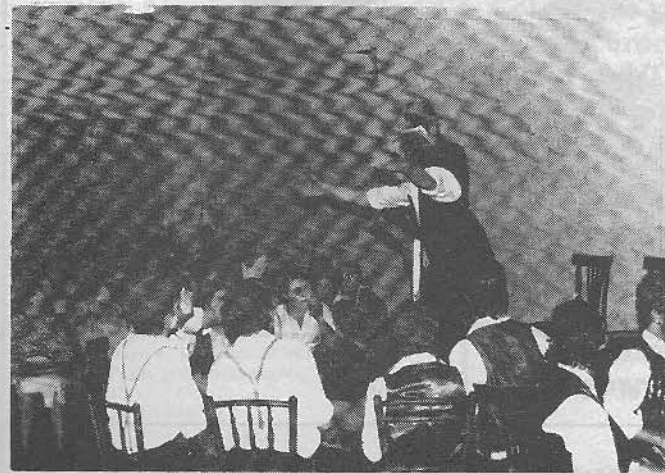
JAUME FABREGA (Punt*Diari).

I és que, al fons, són uns romàntics, aquests del Talleret. Malgrat les aparences tenen un corassonssito que pots caure de culs.

I no em negareu que les vedettes no estan gens malament, eh?

El transvestisme és una constant del teatre. Canviar de personatge, canviar d'època, canviar de sexe. Com si amb el que Deu ens ha donat no tinguéssim prou problemes!

Això és història. Hi ha comptadors d'electricitat antics (que ja no hi són, ara). Hi ha negres (que no són negres). Hi ha regidors i gent important que crida contra els obrers. Hi ha el començament del Talleret. Aquella emoció inicial.

